

Jaco. iij. Deus supbis resistit humilib⁹ aut dat gratiā. Bernardus: Elatū cor ex pers est pietatis: ignarū opunctionis. sic cum ab omni roze gratie spiritualis. Sci mus aut supbis nō esse partē vel societa- tem in sorte sanctorū. ¶ Sexta ratio su- pbia perimit et destruit germina oīm vir- tutū. Unde cassianus libro de institutio- nibus: Nullū aliud vitū ē quod ita oēs virtutes exhauriat: cūctaq; iustitia sancti- tate hoīem expoliet atq; denudet vt sup- bie malū: tanq; generalis quidā atq; pesti- fer morbus nō vnū membrorū: partemue eius debilitare cōtentus: sed solidūz cor- pus letali corrūpit exitio: et in virtutū iaz fastigio collocatos grauissima ruina deij- cere ac trucidare conat. Isidorus: Sup- bia sicut ē origo oīm criminū ita et ruina cunctarū virtutū. Grego. Sicut humili- tas oīa vitia eneruat oēs q; virtutes colli- git et roborat: sic supbia oēs virtutes de- ficcat et eneruat. hinc iob. xx. Supbia vē- tus vrens dī q; oīa destruit sicut ventus vrens germina arborū desiccet et adurit. ¶ Septima ratio: Supbia excecet ratio- nis oculos. Gregorius in moralib⁹: Ob- staculū veritatis tumor mētis. Idē: lumē intelligentie humilitas aperit: supbia ab- scōdit. Math. xj. Abscōdisti hec a supbiē- tibus et reuelasti ea paruulis. Itē in regi- stro. Quisq; supbie tirānidē captiua mē- te suscepit hoc primū dānuz patitur: q; clauso cordis oculo iudicij in eqtatē per- dit. Nā cūcta que ab alijs vel bene gerū- tur displicēt et sola que ipse vel praua ege- rit placent. hinc dicit puerbi. xxij. Supb⁹ et arrogans vocabit̄ indoctus. Unde oēs hereses et oēs alij errores periculosi ex su- pbia puenerunt. Cū sup illud Jere. xlix. Arrogātia et supbia cordis tui dēcipit te: glo. Dis hereticus arrogāns: q; supbia fa- cit hereticū nō ignorātia. Bernar. Tra- bes in oculo gradis et grossa supbia i mē- te ē que quadā corpulētia sui vana nō sa- na nō solida: oculū mētis obseruat verita- tē obūbrat: itavt si tuā occupauerit mētē illa tu videre iā te qualis es vel qualis eē potes nō possis sentire. ¶ Octava ratio: supbia hoīem imundū reddit. L. b. i. o. s. to- mus sup iohannē. Supbia intus existente oīs nra vita imūda fit: et si sobrietatē vir-

ginitatē et ieiuniū oratōes et elemosinā et quecūq; alia fecerimus. Poeta: Si tibi gratia: si sapiētia formaq; def: Inquinat egregios adiuncta supbia mores. Mona- ratio. Supbia hoīem deformat. Cū qdā describēs supbū et quasi depinguens ait q; supbus ē intolerabilis: habitu supflu- us: incessu pōposus: ceruix erecta: facies elata: truces oculi: verba et scā sua iactat: reuerentiā in obsequio nō seruat. De quo prouerbi. vj. dī. Nō apostata vir inutilis gradiens ore pueris: annuit oculis: terit pede: digito loq;: prauo corde machinat malū: et oī tpe iurgia semiat. Itē Grego. in moralib. Lūctis apud se supba cogita- tione tumētibus inest clamor in locutiōe: amaritudo in filētio: dissolutio in hylari- tate: furor in tristitia: inonestas i actiōe: incōgruentia in imaginatiōe: erectio i in- cessu: rācor in respōsiōe. Hōm mens sem- p est ad irrogādas cōtumelias valida ad tollerēdas infirmitates et ad obediendū pigra: ad laceſsendū vero alios importu- na: ad ea que facere debet et pualet igna- ua: ad ea que facere nec debet nec preua- let parata. Unde de supbo dicit ysaiē. ij. Quescite ab hoīe cuius spiritus est in na- ribus eius. ¶ Decima ratio supbia est multū odibilis et displicibilis deo: Nihil sic odit deus: teste beatissimo Augustino quomodo supbiā: puer. vj. Sex sunt que odit deus. Oculos sublimēs: glo. i. supbi- am. Itē prouer. viij. Arrogantiā et super- biam detestor. Merito deus superbiam odit et detestatur. Tuq; q; vt dicit beatus Bernardus in sermone de vigilia nati- uitatis xpī. Omnis supbus extollit supra deū. vult enī deus fieri volūtatē suā: et su- pb⁹ vult fieri suā. De⁹ qdē i his tm̄ que ratio approbat: supbus vō et cū rōne et cō- tra rōnē. ideo dicit Grego⁹: Cū oīa vi- tia fugiāt a deo: sola supbia deo se oppo- nit. Tu q; vt idē dicit in sermōe natiuita- tis xpī: Elatus q; tū in se ē deū inhonorat nō colit deū: s; aduersus deū extollit ipi- us plane et infidelis. Que enim pietas nisi cultus dei? Quis vō deū colit nisi q; volū- tarie ei subiect⁹ ē? Quare clamat bernar- dus i sermone quodā: Fugite supbiā fra- tres mei q; tā velociter ipm̄ quoq; cūctis syderib⁹ clarius emicātē et terna caligine

Superbi ho-
minis descri-
ptio.

Supbia om-
nia bona de-
truit.

Uti hereses.

Quod meri-
to displiceat
deo supbia.